

Piątek, 10 lipca 2020 r.

P9_TA(2020)0204

Kompleksowa unijna polityka zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu – plan działania Komisji i dalszy rozwój sytuacji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lipca 2020 r. w sprawie kompleksowej unijnej polityki zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu – plan działania Komisji i dalszy rozwój sytuacji (2020/2686(RSP))

(2021/C 371/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 maja 2020 r. w sprawie planu działania na rzecz kompleksowej unijnej polityki zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (C(2020)2800),
- uwzględniając pakiet Komisji w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy przyjęty 24 lipca 2019 r., na który składają się: komunikat polityczny pt. „Jak zapewnić lepsze wdrażanie ram regulacyjnych UE dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu” (COM(2019)0360), sprawozdanie w sprawie oceny niedawnych domniemych przypadków prania pieniędzy z udziałem instytucji kredytowych z UE („sprawozdanie z autopsji”) (COM(2019)0373), sprawozdanie w sprawie ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, które ma wpływ na rynek wewnętrzny i dotyczy działalności transgranicznej (sprawozdanie z ponadnarodowej oceny ryzyka) (COM(2019)0370) i dołączony do niego dokument roboczy służb Komisji (SWD(2019)0650) oraz sprawozdanie w sprawie integracji krajowych scentralizowanych automatycznych mechanizmów (centralnych rejestrów lub centralnych systemów wyszukiwania danych elektronicznych) państw członkowskich dotyczących rachunków bankowych (COM(2019)0372),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (czwarta dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy) ⁽¹⁾, która została zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE (piąta dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy) ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2175 z dnia 18 grudnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), rozporządzenie (UE) nr 1094/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), rozporządzenie (UE) nr 1095/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych, rozporządzenie (UE) 2016/1011 w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych oraz rozporządzenie (UE) 2015/847 w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1153 z dnia 20 czerwca 2019 r. ustanawiającą zasady ułatwiające korzystanie z informacji finansowych i innych informacji w celu zapobiegania niektórym przestępstwom, ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie lub ich ścigania oraz uchylającą decyzję Rady 2000/642/WSiSW ⁽⁴⁾, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1673 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie zwalczania prania pieniędzy za pomocą środków prawnokarnych ⁽⁵⁾ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1672 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Unii lub wywożonych z Unii oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73.

⁽²⁾ Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 43.

⁽³⁾ Dz.U. L 334 z 27.12.2019, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 186 z 11.7.2019, s. 122.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 284 z 12.11.2018, s. 22.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 284 z 12.11.2018, s. 6.

Piątek, 10 lipca 2020 r.

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej⁽⁷⁾ oraz sprawozdanie Komisji z jej wdrożenia z dnia 2 czerwca 2020 r. pt. „Odzyskiwanie i konfiskata mienia: przestępstwa nigdy nie mogą się opłacać” (COM(2020)0217),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)⁽⁸⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii⁽⁹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 5 grudnia 2019 r. dotyczące priorytetów strategicznych w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 17 czerwca 2020 r. w sprawie usprawniania dochodzeń finansowych w celu zwalczania poważnej i zorganizowanej przestępczości,
- uwzględniając opinię Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego z dnia 24 lipca 2019 r. w sprawie przekazywania nadzorowanym podmiotom w ramach nadzoru ostrożnościowego informacji dotyczących ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 kwietnia 2018 r. w sprawie ochrony dziennikarzy śledczych w Europie: przypadek słowackiego dziennikarza Jána Kuciaka i Martiny Kušnírovej⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2017 r. w sprawie praworządności na Malcie⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 marca 2019 r. w sprawie stanu praworządności i zwalczania korupcji w UE, a zwłaszcza na Malcie i na Słowacji⁽¹²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie praworządności na Malcie po ujawnieniu najnowszych informacji w sprawie morderstwa Daphne Caruany Galizii⁽¹³⁾,
- uwzględniając plan działania Komisji dotyczący wypracowania nowej unijnej metodyki oceny państw trzecich wysokiego ryzyka zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 22 czerwca 2018 r. dotyczący metodyki identyfikacji państw trzecich wysokiego ryzyka na podstawie dyrektywy (UE) 2015/849 (SWD(2018)0362),

⁽⁷⁾ Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 39.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 390 z 18.11.2019, s. 111.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 356 z 4.10.2018, s. 29.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0328.

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0103.

Piatek, 10 lipca 2020 r.

- uwzględniając cztery rozporządzenia delegowane przyjęte przez Komisję – (UE) 2016/1675⁽¹⁴⁾, (UE) 2018/105⁽¹⁵⁾, (UE) 2018/212⁽¹⁶⁾ i (UE) 2018/1467⁽¹⁷⁾ – uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 przez wskazanie państw trzecich wysokiego ryzyka mających strategiczne braki,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2019 r. w sprawie pilnej potrzeby stworzenia unijnej czarnej listy państw trzecich zgodnie z dyrektywą w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy⁽¹⁸⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 marca 2019 r. w sprawie przestępstw finansowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania⁽¹⁹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 września 2019 r. w sprawie stanu wdrażania przepisów Unii dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy⁽²⁰⁾,
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że według ustaleń Komisji około 1 % – tj. 160 mld EUR – rocznego produktu krajowego brutto Unii jest powiązany z podejrzaną działalnością finansową⁽²¹⁾, taką jak pranie pieniędzy związane z korupcją, handel bronią, handel ludźmi, handel narkotykami, uchylanie się od opodatkowania i oszustwa podatkowe, finansowanie terroryzmu lub inne nielegalne działania, które dotyczą obywateli UE w ich codziennym życiu;
- B. mając na uwadze, że według Europolu w latach 2010–2014 tymczasowo zajęto lub zamrożono 2,2 % szacowanych dochodów z przestępstwa, a na szczeblu UE skonfiskowano jedynie 1,1 % zysków z działalności przestępczej, co oznacza, że 98,9 % szacowanych zysków z działalności przestępczej nie zostało skonfiskowanych i pozostaje do dyspozycji przestępców⁽²²⁾;
- C. mając na uwadze, że unijne ramy przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zostały wzmocnione dzięki przyjęciu w maju 2015 r. czwartej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy i w kwietniu 2018 r. piątej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz ich transpozycji do ustawodawstwa krajowego państw członkowskich odpowiednio do czerwca 2017 r. i stycznia 2020 r., a także dzięki innym towarzyszącym im aktom prawnym i działaniom; mając na uwadze, że trzecia dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy nie we wszystkich przypadkach została właściwie wdrożona w państwach członkowskich, jednak Komisja nie wszczęła żadnych postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego; mając na uwadze, że Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko większości państw członkowskich, ponieważ nie dokonały one prawidłowej transpozycji czwartej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy do prawa krajowego, oraz wszczęła postępowania przeciwko znacznej większości państw członkowskich w związku z niedopełnieniem obowiązku zgłoszenia środków transpozycji piątej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy lub zgłoszeniem częściowych środków transpozycji tej dyrektywy⁽²³⁾;
- D. mając na uwadze, że w marcu 2019 r. Parlament przyjął ambitną rezolucję w sprawie przestępstw finansowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania, w której stwierdził, że istnieje potrzeba gruntownego przeglądu obecnych unijnych przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy;
- E. mając na uwadze, że 7 maja 2020 r. Komisja przyjęła plan działania⁽²⁴⁾ na rzecz kompleksowej unijnej polityki zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, oparty na sześciu filarach;
- F. mając na uwadze, że w tym samym dniu opublikowano nową metodykę identyfikacji państw trzecich wysokiego ryzyka mających strategiczne braki pod względem przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu i metodyka ta nie opiera się wyłącznie na zewnętrznych źródłach informacji; mając na uwadze, że wobec państw uznanych w oparciu o tę metodykę za państwa trzeciego wysokiego ryzyka będą stosowane wzmocnione środki należytej staranności wobec klienta, zgodnie z obowiązkami określonymi w czwartej dyrektywie w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz w piątej dyrektywie w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy;

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 254 z 20.9.2016, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 19 z 24.1.2018, s. 1.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 41 z 14.2.2018, s. 4.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 246 z 2.10.2018, s. 1.

⁽¹⁸⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0216.

⁽¹⁹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0240.

⁽²⁰⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0022.

⁽²¹⁾ Politico, „Dirty money failures signal policy headaches for new Commission” [Niepowodzenia w walce z brudnymi pieniędzmi oznaczają problemy polityczne dla nowej Komisji], 24 lipca 2019 r.

⁽²²⁾ Europol, „Does crime still pay? – Criminal Asset Recovery in the EU – Survey of Statistical Information 2010-2014” [Czy przestępczość nadal jest opłacalna? – Odzyskiwanie aktywów pochodzących z działalności przestępczej w UE – Przegląd danych statystycznych z lat 2010–2014], 1 lutego 2016 r.

⁽²³⁾ Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Stabilności Finansowej, Usług Finansowych i Unii Rynków Kapitałowych, „Anti-money laundering directive V (AMLD V) – transposition status” [Piąta dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy – stan transpozycji], 2 czerwca 2020 r.

⁽²⁴⁾ Komunikat Komisji z dnia 7 maja 2020 r. w sprawie planu działania na rzecz kompleksowej unijnej polityki zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (C(2020)2800).

Piątek, 10 lipca 2020 r.

- G. mając na uwadze, że rozdrobnione otoczenie ustawodawcze, instytucjonalne i regulacyjne w całej UE w dziedzinie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu stwarza dodatkowe koszty i obciążenia dla podmiotów świadczących usługi transgraniczne, zachęca przedsiębiorstwa do rejestrowania działalności tam, gdzie przepisy są bardziej pobłażliwe, oraz umożliwia osobom fizycznym, organizacjom i ich pośrednikom finansowym prowadzenie nielegalnej działalności tam, gdzie nadzór i egzekwowanie przepisów uważa się za słabsze lub mniej rygorystyczne; mając na uwadze, że obecne ramy legislacyjne dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu prowadzą do zróżnicowanych interpretacji i praktyk w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy w państwach członkowskich;
- H. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich kilku lat ujawniono szereg informacji związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym m.in. sprawy, o których mowa w sprawozdaniu Komisji w sprawie oceny niedawnych domniemanych przypadków prania pieniędzy z udziałem instytucji kredytowych z UE, aferę CumEx, w której wykorzystywano arbitraż dywidendowy, oraz skandal Luanda Leaks; mając na uwadze, że regularnie wychodzą na jaw nowe informacje i często dotyczą one niewłaściwego wykorzystywania funduszy UE i przypadków korupcji w państwach członkowskich; mając na uwadze, iż dowodzi to, że UE musi nadal priorytetowo traktować walkę z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu oraz musi zaktualizować ramy prawne dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- I. mając na uwadze, że w 2019 r. biuro audytu wewnętrznego Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) przeprowadziło kontrolę wdrażania przepisów ramowych banku dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, głównie poczynając od 2017 r., i wskazało na istotne luki odnoszące się po części do niepełnego dostosowania tych ram; mając na uwadze, że EBI sporządził plan wyeliminowania wszystkich stwierdzonych luk do lipca 2020 r.;
- J. mając na uwadze, że Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) ostrzegła w maju 2020 r.⁽²⁵⁾, że wzrost przestępczości związanej z kryzysem COVID-19, takiej jak oszustwa, cyberprzestępczość, niewłaściwe kierowanie i wykorzystywanie funduszy rządowych oraz międzynarodowej pomocy finansowej, tworzy nowe źródła dochodów dla podmiotów nielegalnych; mając na uwadze, że Europol również informował o sposobach, jakie przestępcy szybko wykorzystali, aby odnieść korzyści z kryzysu, dostosowując metody działania i rozwijając nowe rodzaje działalności, zwłaszcza w postaci cyberprzestępczości, oszustw, fałszerstw i zorganizowanej przestępczości przeciwko mieniu⁽²⁶⁾; mając na uwadze, że Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) wydał szczegółowe zalecenia dla właściwych organów krajowych dotyczące pracy z podmiotami zobowiązanymi w celu identyfikowania i łagodzenia szczególnego ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu powodowanego pandemią COVID-19 oraz w celu dostosowania ich narzędzi nadzoru⁽²⁷⁾;
- K. mając na uwadze, że spośród 10 największych rajów podatkowych na świecie, według rankingu państw o najbardziej restrykcyjnych zasadach tajemnicy finansowej, opracowywanego przez Sieć na rzecz Sprawiedliwości Podatkowej, dwa to państwa członkowskie UE, jedno znajduje się w Europie, a dwa to terytoria zamorskie byłego państwa członkowskiego UE; mając na uwadze, że w związku z tym to w UE należy rozpocząć walkę z praniem pieniędzy i korupcją;
- L. mając na uwadze, że według danych za 2020 r. dotyczących rankingu państw o najbardziej restrykcyjnych zasadach tajemnicy finansowej kraje należące do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) są odpowiedzialne za 49 % tajemnicy finansowej na świecie;
- M. mając na uwadze, że fałszowanie faktur w handlu jest wykorzystywane do uchylania się od opodatkowania lub od uiszczania należności celnych, do prania dochodów z działalności przestępczej, obchodzenia kontroli dewizowych i przekazywania zysków na terytoria offshore; mając na uwadze, że braki spowodowane fałszowaniem faktur w handlu między 135 krajami rozwijającymi się i 36 gospodarkami rozwiniętymi przez okres 10 lat (2008–2017) wyniosły 8,7 bln USD⁽²⁸⁾.

Unijny plan działania i unijne ramy przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z 7 maja 2020 r. w sprawie planu działania dotyczącego kompleksowej unijnej polityki zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w którym określa się teren do dalszej poprawy, zwłaszcza w odniesieniu do egzekwowania i wdrażania obowiązujących przepisów; wzywa Unię do jak najszybszych postępów we wszystkich obszarach stanowiących sześć filarów tego planu;

⁽²⁵⁾ Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy, „COVID-19-related Money Laundering and Terrorist Financing – Risks and Policy Responses” [Pranie pieniędzy i finansowanie terroryzmu związane z COVID-19: zagrożenia i reakcja polityczna], maj 2020 r.

⁽²⁶⁾ Europol, „Pandemic profiteering: how criminals exploit the COVID-19 crisis” [Czerpanie korzyści z pandemii: jak przestępcy wykorzystują kryzys związany z COVID-19], 27 marca 2020 r.

⁽²⁷⁾ Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, „EBA statement on actions to mitigate financial crime risks in the COVID-19 pandemic” [Oświadczenie EUNB w sprawie działań służących złagodzeniu ryzyka przestępstw finansowych podczas pandemii COVID-19], 31 marca 2020 r.

⁽²⁸⁾ Global Financial Integrity, „Trade-Related Illicit Financial Flows in 135 Developing Countries: 2008-2017” [Nielegalne przepływy finansowe związane z handlem w 135 krajach rozwijających się: 2008–2017], 3 marca 2020 r.

Piątek, 10 lipca 2020 r.

2. przyjmuje z zadowoleniem zamiar wydania przez Komisję jednolitego zbioru przepisów w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym dzięki przekształceniu odpowiednich części dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy w rozporządzenie, aby zapewnić bardziej zharmonizowany zestaw przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu; proponuje, aby Komisja rozważyła następujące obszary do objęcia tym rozporządzeniem: identyfikowanie beneficjentów rzeczywistych; wykaz podmiotów zobowiązanych i ich obowiązków sprawozdawczych; wymogi należytej staranności wobec klienta, w tym dotyczące osób zajmujących eksponowane stanowiska polityczne; przepisy dotyczące rejestrów beneficjentów rzeczywistych oraz scentralizowanych mechanizmów rachunków płatniczych i rachunków bankowych; ramy współpracy właściwych organów i jednostek analityki finansowej (FIU); standardy nadzoru nad finansowymi i niefinansowymi podmiotami zobowiązanymi, a także normy ochrony osób, które zgłaszają podejrzenie prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu; jest przekonany, że może zaistnieć konieczność przyjęcia dodatkowych norm technicznych, ale że główne zharmonizowane środki powinny znaleźć się w rozporządzeniu, aby zagwarantować właściwą rolę Parlamentu i Rady jako współustawodawców w tym wysoce drażliwym obszarze;

3. przyjmuje z zadowoleniem wyrażony przez Komisję zamiar przedstawienia w ciągu najbliższych 12 miesięcy nowej unijnej instytucjonalnej struktury przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, opartej na unijnym organie nadzorującym przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz unijnym mechanizmie koordynacji i wsparcia FIU; wzywa Komisję, aby rozważyła utworzenie unijnego mechanizmu koordynacji i wsparcia w formie unijnej FIU; wzywa Komisję, aby zagwarantowała, że obowiązki unijnego organu nadzorującego przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu będą obejmować finansowe i niefinansowe podmioty zobowiązane, z bezpośrednimi uprawnieniami nadzorczymi wobec niektórych podmiotów zobowiązanych zależnie od ich wielkości lub prezentowanego ryzyka, a także nadzór nad stosowaniem przepisów unijnych przez krajowe organy nadzorujące; wzywa do ustalenia wyraźnego podziału odpowiedzialności unijnych i krajowych organów nadzorujących, a także jasności co do warunków bezpośredniego nadzoru – w wyniku oceny opartej na ryzyku – przez unijny organ nadzorujący przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, oraz gdy postępowanie lub działania krajowych organów nadzorujących są uznane za nieodpowiednie i/lub niewystarczające; wzywa, aby unijnemu organowi nadzorującemu przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz unijnej FIU przyznać niezależność budżetową i funkcjonalną;

4. apeluje, aby Komisja rozszerzyła jednolity zbiór przepisów w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, aby poszerzyć zakres podmiotów zobowiązanych, zwłaszcza z myślą o uwzględnieniu nowych przełomowych sektorów rynkowych, a także innowacji technologicznych i rozwoju sytuacji w dziedzinie standardów międzynarodowych, oraz aby zagwarantować, że świadczenie usług jest objęte w tym samym stopniu, co dostarczanie towarów; wzywa Komisję do zwalczania ryzyka kryptoaktywów dzięki wzmocnieniu zasady „znaj swojego klienta” w szerokim znaczeniu, przy jednoczesnym poszanowaniu zasad konieczności i proporcjonalności; wzywa Komisję, aby zagwarantowała, że niefinansowe podmioty zobowiązane są poddane podobnemu nadzorowi ze strony niezależnego krajowego organu publicznego, co podmioty finansowe, oraz że poziomy świadomości, szkolenia, zgodności i sankcjonowania w przypadkach niewłaściwego postępowania takiego niezależnego organu krajowego są odpowiednie; wzywa Komisję, aby zagwarantowała, że stosowanie przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu nie doprowadzą do powstania przepisów krajowych stwarzających nadmierne przeszkody w działalności organizacji społeczeństwa obywatelskiego;

5. przypomina swoje stanowisko w sprawie konieczności posiadania wzajemnie połączonych wysokiej jakości rejestrów beneficjentów rzeczywistych w Unii przy jednoczesnym zapewnieniu wysokich standardów ochrony danych; wzywa Komisję, aby zbadała ewentualność obniżenia progów służących identyfikacji beneficjentów rzeczywistych, z uwzględnieniem praktyk stosowanych w Stanach Zjednoczonych, oraz aby zaproponowała utworzenie publicznie dostępnych rejestrów beneficjentów rzeczywistych trustów i podobnych porozumień; apeluje do Komisji, aby przedstawiła propozycje mające na celu likwidację obecnych luk umożliwiających przedsiębiorstwom ukrywanie końcowych beneficjentów rzeczywistych za upoważnionymi przedstawicielami, a także pozwalające przedsiębiorstwom zerwać relacje biznesowe, jeżeli nie można zidentyfikować końcowego beneficjenta rzeczywistego; wzywa Komisję do zajęcia się kwestią konieczności i proporcjonalności harmonizacji informacji zawartych w rejestrach gruntów i nieruchomości, a także do podjęcia działań na rzecz wzajemnego połączenia tych rejestrów; zwraca się do Komisji, aby w razie potrzeby dołączyła do sprawozdania wniosek ustawodawczy;

6. wzywa Komisję, aby rozwiązała kwestię braku w rejestrach krajowych wystarczających i dokładnych danych, które można by wykorzystywać do identyfikacji beneficjentów rzeczywistych, zwłaszcza gdy wykorzystywana jest sieć firm przykrywek; domaga się zaostrzenia standardów przejrzystości dotyczących beneficjentów rzeczywistych zarówno na szczeblu UE, jak i państwa członkowskiego, aby zagwarantować, że zapewniają one mechanizmy weryfikacji w odniesieniu do dokładności danych; apeluje do Komisji, aby zaostrzyła kontrolę transpozycji przepisów dotyczących sporządzania rejestrów beneficjentów końcowych w państwach członkowskich w celu zagwarantowania, że funkcjonują one właściwie i zapewniają publiczny dostęp do danych wysokiej jakości;

Piątek, 10 lipca 2020 r.

7. przyjmuje z zadowoleniem plan zapewnienia wzajemnego połączenia scentralizowanych mechanizmów rachunków płatniczych i bankowych w UE w celu ułatwienia organom ścigania i FIU szybszego dostępu do informacji finansowych w trakcie różnych faz śledztwa, a także ułatwienia współpracy transgranicznej przy pełnym poszanowaniu obowiązujących przepisów dotyczących ochrony danych;
8. apeluje do Komisji, aby dokonała przeglądu zasad dotyczących ilości informacji do zebrania podczas przyłączania przedsiębiorstw i tworzenia innych podmiotów prawnych, trustów i podobnych porozumień prawnych, oraz aby zaproponowała bardziej szczegółowe przepisy dotyczące należytej staranności wobec klienta przy otwieraniu rachunków finansowych, w tym rachunków bankowych;
9. wzywa Komisję, aby zaproponowała bardziej zharmonizowany zestaw skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji unijnych w przypadku niestosowania się do przepisów w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy;

Wdrażanie dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy

10. ubolewa głęboko, że nie wszczęto postępowań w sprawie naruszenia w przypadkach niewłaściwego wdrażania trzeciej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, i wzywa Komisję do wszczynania takich postępowań wobec państw członkowskich, jeżeli jest to uzasadnione; wyraża poważne zaniepokojenie z powodu niewdrożenia przez liczne państwa członkowskie czwartej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy; z zadowoleniem przyjmuje zatem wszczęcie przez Komisję – w oparciu o ustalenia kontroli kompletności – postępowań przeciwko państwom członkowskim w sprawie naruszenia, a także stosowanie przez nią podejścia „zero tolerancji”; wyraża zaniepokojenie, że liczne państwa członkowskie nie dotrzymały terminu transpozycji piątej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy wyznaczonego na 10 stycznia 2020 r., a także terminu ustanowienia do 10 stycznia 2020 r. rejestrów beneficjentów rzeczywistych dla podmiotów o charakterze korporacyjnym i innych podmiotów prawnych oraz do 10 marca 2020 r. – dla trustów i podobnych porozumień prawnych; z zadowoleniem przyjmuje zatem wszczęcie Komisję postępowań w sprawie naruszenia oraz wzywa Komisję do jak najszybszego wszczęcia – w oparciu o ustalenia kontroli kompletności – kolejnych postępowań przeciwko państwom członkowskim w sprawie naruszenia;
11. ubolewa nad faktem, że sama Komisja nie mogła przeprowadzić kontroli poprawności związanych z czwartą dyrektywą w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy z powodu braku zasobów, a do ich zakończenia potrzeba kilku lat od daty wejścia w życie dyrektywy, co dodatkowo opóźnia właściwe wdrożenie w państwach członkowskich obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu; wzywa Komisję do jak najszybszego zakończenia dokładnych kontroli poprawności oraz do wszczęcia, w razie konieczności, kolejnych postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego; wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do natychmiastowego i właściwego dokonania transpozycji do prawa krajowego i wdrożenia czwartej i piątej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy; wyraża zaniepokojenie ogólnym brakiem egzekwowania przepisów w państwach członkowskich w przypadkach korupcji i prania pieniędzy na wysokim szczeblu oraz wzywa Komisję do ścisłego monitorowania rozwoju sytuacji i podjęcia bardziej kategorycznych i zdecydowanych działań w tym zakresie;
12. z zadowoleniem przyjmuje włączenie zaleceń dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu przyjętych przez Radę w kontekście cyklu europejskiego semestru do zaleceń dla poszczególnych krajów w odniesieniu do niektórych państw członkowskich; wzywa Komisję w szczególności do dokonania oceny, czy krajowe jednostki analityki finansowej dysponują wystarczającymi zasobami, aby skutecznie radzić sobie z ryzykiem związanym z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;

Unijny wykaz państw trzecich wysokiego ryzyka

13. wzywa Komisję do dalszej oceny możliwości ustanowienia szarej listy państw trzecich potencjalnie wysokiego ryzyka, w tym samym duchu, co obecne podejście Unii do sporządzenia wykazu niewspółpracujących jurysdykcji do celów podatkowych; wyraża obawę, że dwunastomiesięczny proces identyfikacji państw trzecich wykazujących strategiczne braki, prowadzący do sporządzenia ostatecznej oceny, pociąga za sobą ryzyko zbędnych opóźnień w skutecznym przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w celu przeprowadzenia niezależnej oceny państw trzecich, która powinna być wolna od ingerencji geopolitycznej, Komisja nie polega wyłącznie na procesie sporządzania wykazu FATF i jest gotowa skorzystać z wzmocnionych kryteriów przewidzianych w piątej dyrektywie w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, w szczególności w odniesieniu do przejrzystości w zakresie własności rzeczywistej;
14. kwestionuje podejście przyjęte przez Komisję w dokumencie roboczym służb Komisji dotyczącym metodyki identyfikacji państw trzecich wysokiego ryzyka na podstawie dyrektywy (UE) 2015/849, w którym państwa o „nadrzędnym poziomie ryzyka” definiuje się za pomocą dwóch kryteriów, przy czym obydwa kryteria muszą zostać spełnione; zaleca, aby kraje, w których istnieje „znaczące zagrożenie praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu”, były z założenia niezwłocznie umieszczane w wykazie jurysdykcji niechętnych współpracy, bez dodatkowych warunków, a usunięcie ich z wykazu byłoby możliwe dopiero po pełnym wdrożeniu niezbędnych zobowiązań;

Piątek, 10 lipca 2020 r.

15. wzywa Komisję do zadbania o przejrzysty dla opinii publicznej proces z jasnymi, konkretnymi kryteriami dla krajów, które zobowiążą się przeprowadzić reformy, aby uniknąć umieszczenia w wykazie; ponadto zwraca się do Komisji o opublikowanie dokonanych przez nią ocen państw poddanych ocenie i umieszczonych w wykazie, aby w ten sposób zapewnić kontrolę publiczną, która pozwoli zapobiec nadużyciom ocen;

16. wzywa Komisję do podjęcia środków zaradczych wobec państw trzecich, które nie współpracują przy europejskich dochodzeniach w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym dochodzeniach związanych z zabójstwem dziennikarki śledczej Daphne Caruany Galizii;

Obecny nadzór UE

17. podkreśla, że w obecnych unijnych ramach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu występują niedociągnięcia w egzekwowaniu przepisów UE w połączeniu z brakiem skutecznego nadzoru; popiera przyjęte już rozszerzenie uprawnień EUNB, ale ponownie wyraża głębokie zaniepokojenie zdolnością EUNB do przeprowadzenia niezależnej oceny ze względu na strukturę zarządzania urzędu;

18. wzywa do uniemożliwienia podmiotom mającym siedzibę w rajach podatkowych dostępu do środków finansowych Unii Europejskiej – w tym wsparcia udzielanego w odpowiedzi na gospodarcze i społeczne skutki epidemii COVID-19;

19. wzywa właściwe organy krajowe oraz EBC do uwzględnienia ryzyka przestępstw finansowych podczas procesu przeglądu i oceny nadzorczej (SREP), do czego mają już uprawnienia zgodnie z obowiązującymi ramami prawnymi; wzywa do upoważnienia EBC do wycofania licencji wszystkich banków działających w strefie euro, które naruszają zobowiązania w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, niezależnie od oceny krajowych organów odpowiedzialnych za przeciwdziałanie praniu pieniędzy;

20. wzywa EUNB do przeprowadzenia dochodzenia w sprawie afery Luanda Leaks, w szczególności dokonania oceny, czy doszło do naruszenia prawa krajowego lub unijnego, a także oceny działań podjętych przez organy nadzoru finansowego; apeluje do EUNB o zalecenie zainteresowanym właściwym organom stosownych reform i działań; wzywa inne właściwe organy na szczeblu krajowym do rozpoczęcia lub kontynuowania dochodzeń w sprawie afery Luanda Leaks oraz do ścigania zainteresowanych stron, co do których stwierdzono, że naruszają przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;

21. podkreśla rolę międzynarodowego dziennikarstwa śledczego i sygnalistów w ujawnianiu ewentualnych przestępstw korupcyjnych, prania pieniędzy i ogólnych wykroczeń popełnianych przez osoby zajmujące eksponowane stanowiska polityczne, jak również rolę pośredników finansowych i niefinansowych, którzy umożliwiają wprowadzenie prawdopodobnie nieuczciwie zdobytych środków finansowych do systemu finansowego UE bez odpowiednich kontroli;

22. z zaniepokojeniem zauważa, że afera Luanda Leaks, a także inne skandale z przeszłości, takie jak afera CumEx, dokumenty panamskie, Lux Leaks czy dokumenty z rajów podatkowych, wielokrotnie nadwyrężyły zaufanie obywateli do naszych systemów finansowych i podatkowych; podkreśla, jak ważne jest przywrócenie zaufania społeczeństwa i zapewnienie sprawiedliwych i przejrzystych systemów podatkowych oraz sprawiedliwości podatkowej; podkreśla w związku z tym, że UE musi poważnie zająć się swoimi problemami wewnętrznymi, zwłaszcza związanymi z niskim opodatkowaniem i rajami podatkowymi;

23. odnotowuje fakt, że EUNB i Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) przeprowadziły odrębne dochodzenia w sprawie systemów wykorzystujących arbitraż dywidendowy; odnotowuje wyniki dochodzenia służb EUNB oraz 10-punktowy plan działania urzędu na lata 2020–2021, mający na celu wzmocnienie przyszłych ram wymogów ostrożnościowych i wymogów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy obejmujących takie systemy; ubolewa jednak nad faktem, że dochodzenie EUNB zajęło ponad 18 miesięcy, a w jego wyniku stwierdzono, że należy wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające; wzywa ESMA do przeprowadzenia szczegółowego dochodzenia i do jak najszybszego przedstawienia ambitnych zaleceń; wyraża ubolewanie z powodu braku widocznych działań ze strony właściwych organów w państwach członkowskich w zakresie prowadzenia dochodzeń i ścigania w odniesieniu do podmiotów i osób odpowiedzialnych za te nielegalne praktyki arbitrażu dywidendowego, a także z powodu braku współpracy między organami;

Współpraca pomiędzy państwami członkowskimi

24. wskazuje na potrzebę lepszej współpracy między organami administracji, organami sądowymi i organami ścigania w UE; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja podjęła działania w związku z ponownym apelem Parlamentu o dokonanie oceny skutków w sprawie ustanowienia mechanizmu koordynacji i wsparcia dla jednostek analityki finansowej państw członkowskich; wzywa Komisję do rozważenia powołania unijnej jednostki analityki finansowej jako możliwości wsparcia identyfikacji podejrzanych transakcji o charakterze transgranicznym i przeprowadzenia wspólnej analizy współpracy transgranicznej; sugeruje, że mechanizm ten powinien być uprawniony do proponowania wspólnych środków wykonawczych lub norm dotyczących współpracy między jednostkami analityki finansowej oraz do promowania szkoleń, budowania zdolności i wymiany doświadczeń między jednostkami analityki finansowej; podkreśla znaczenie zapewnienia temu mechanizmowi dostępu do odpowiednich informacji w poszczególnych państwach członkowskich oraz nadania mu uprawnień do działania w sprawach transgranicznych;

Piątek, 10 lipca 2020 r.

25. wzywa do podjęcia kolejnych inicjatyw, które mogłyby wzmocnić działania na szczeblu unijnym i krajowym w dziedzinie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, np. poszerzenia kompetencji Prokuratury Europejskiej (EPPO) i Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz wzmocnienia istniejących agencji, takich jak Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol) i Eurojust; odnotowuje, że Komisja zamierza przedstawić wniosek w sprawie wzmocnienia mandatu Europolu zgodnie z dostosowanym programem prac, i przypomina, że wzmocniony mandat powinien iść w parze z odpowiednią kontrolą parlamentarną; uważa, że priorytetem powinno być wzmocnienie zdolności Europolu do wnioskowania o wszczęcie dochodzeń transgranicznych, zwłaszcza w przypadku poważnych ataków na sygnalistów i dziennikarzy śledczych, którzy odgrywają zasadniczą rolę w ujawnianiu korupcji, oszustw, złego zarządzania i innych nadużyć w sektorze publicznym i prywatnym;

26. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w Europolu Europejskiego Ośrodka ds. Przepięczości Gospodarczej i Finansowej, który zapewni większe wsparcie operacyjne dla państw członkowskich i organów UE w dziedzinie przestępstw finansowych i gospodarczych oraz będzie promować systematyczne prowadzenie dochodzeń finansowych;

27. wzywa Komisję do rozważenia wniosku w sprawie europejskich ram dotyczących transgranicznych dochodzeń w sprawach podatkowych i innych transgranicznych przestępstw finansowych;

28. w tym celu wzywa państwa członkowskie i instytucje UE do ułatwienia szybkiego ustanowienia Prokuratury Europejskiej i uważa, że wszystkie państwa członkowskie, które nie ogłosiły jeszcze zamiaru przystąpienia do Prokuratury Europejskiej, powinny to uczynić; apeluje o przydzielenie realistycznych zasobów finansowych i kadrowych oraz o wyznaczenie przez państwa członkowskie pełnoetatowych prokuratorów delegowanych, aby sprostać dużemu oczekiwanemu obciążeniu pracą Prokuratury Europejskiej;

29. zauważa, że proponowane zasoby budżetowe i ludzkie nie są wystarczające, aby zapewnić pełne wsparcie dla dochodzeń w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz dla istniejących mechanizmów koordynacji, takich jak Sieć Operacyjna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i platforma wymiany informacji FIU.NET;

Inne powiązane aspekty

30. podkreśla potencjał właściwej współpracy między sektorem publicznym i prywatnym, w tym ewentualnych partnerstw publiczno-prywatnych (PPP), w kontekście gromadzenia danych wywiadu finansowego w celu zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, które to dane muszą być lepiej wykorzystywane w przyszłości, np. w formie platform wymiany informacji między organami ścigania, jednostkami wywiadu finansowego i sektorem prywatnym; zachęca wszystkie zainteresowane strony do wnoszenia wkładu, w szczególności poprzez dzielenie się aktualnymi, dobrze funkcjonującymi praktykami podczas konsultacji publicznych; jest zdania, że w takiej współpracy należy ściśle przestrzegać ograniczeń wynikających z obowiązujących przepisów o ochronie danych i praw podstawowych; wzywa Komisję, aby zaproponowała jasne ramy prawne ustanowienia platform trójstronnych, regulujące obowiązki i profile uczestników oraz zapewniające zgodność z tym samym zestawem przepisów dotyczących wymiany informacji, ochrony prywatności i danych osobowych, bezpieczeństwa danych, praw osób podejrzanych i innych praw podstawowych; jest zdania, że do zwiększenia skuteczności walki z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu niezbędne są terminowe i pełne informacje zwrotne na temat skuteczności doniesień o podejrzeniach prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz działań podejmowanych w związku z tymi doniesieniami;

31. ponawia swój apel do państw członkowskich o jak najszybsze stopniowe wycofanie wszystkich istniejących programów obywatelstwa dla inwestorów lub ułatwień pobytowych dla inwestorów, zwłaszcza w przypadku niewystarczającej weryfikacji i braku przejrzystości, aby zminimalizować często związane z tym zagrożenie praniem pieniędzy, podważanie wzajemnego zaufania i integralności strefy Schengen, a także inne zagrożenia polityczne, gospodarcze i związane z bezpieczeństwem dla UE i jej państw członkowskich; wzywa Komisję, aby jak najszybciej przedstawiła sprawozdanie na temat środków, jakie zamierza podjąć w odniesieniu do programów obywatelstwa i ułatwień pobytowych dla inwestorów, a także wszelkich wniosków swojej grupy ekspertów utworzonej w tym celu; wzywa Komisję do dalszej oceny, czy spełnione są warunki wstępne wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w związku z naruszeniem art. 4 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE);

32. wzywa Komisję, aby monitorowała egzekwowanie przez państwa członkowskie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1805 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie wzajemnego uznawania nakazów zabezpieczenia i nakazów konfiskaty⁽²⁹⁾, tak aby ułatwić transgraniczne odzyskiwanie mienia pochodzącego z działalności przestępczej oraz właściwą transpozycję i wdrożenie dyrektywy 2014/42/UE w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej; wzywa Komisję do aktualizacji istniejących danych dotyczących zajętych i skonfiskowanych aktywów; wzywa Komisję, aby włączyła do przyszłych wniosków ustawodawczych przepisy ułatwiające jednostkom analityki finansowej zamrażanie

⁽²⁹⁾ Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 1.

Piątek, 10 lipca 2020 r.

mienia w postępowaniu administracyjnym oraz ramy prawne zobowiązujące instytucje finansowe do sprawnego rozpatrywania i wykonywania wniosków o wycofanie produktów z rynku, a także przepisy umożliwiające szybką współpracę transgraniczną między organami w tym zakresie; wyraża zaniepokojenie, że ogólne wyniki w zakresie konfiskowanych aktywów nie są zadowalające i że wskaźniki konfiskaty w UE pozostają bardzo niskie; wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na przepisy dotyczące wykorzystania skonfiskowanego majątku w interesie publicznym lub w celach społecznych oraz do działania na rzecz zapewnienia zwrotu skonfiskowanego majątku ofiarom w krajach spoza UE;

33. z zadowoleniem przyjmuje przedstawioną przez Komisję możliwość powierzenia organowi nadzorcemu UE ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu pewnych kompetencji, jeżeli chodzi o monitorowanie i wspieranie zamrażania aktywów w ramach unijnych środków ograniczających (sankcji) we wszystkich państwach członkowskich;

34. wyraża zadowolenie z powodu przyjęcia dyrektywy (UE) 2018/1673, która ma na celu wprowadzenie nowych przepisów karnych oraz umożliwienie skuteczniejszej i sprawniejszej współpracy transgranicznej między właściwymi organami, aby lepiej przeciwdziałać praniu pieniędzy i związanemu z nim finansowaniu terroryzmu oraz przestępczości zorganizowanej; apeluje o dalszą analizę potrzeby zharmonizowania istniejących przepisów, w tym definicji niektórych przestępstw źródłowych w stosunku do prania pieniędzy, takich jak przestępstwa podatkowe;

35. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie dyrektywy (UE) 2019/1153 oraz oczekuje na ocenę Komisji dotyczącą potrzeby i proporcjonalności rozszerzenia definicji informacji finansowych na wszelkiego rodzaju informacje lub dane będące w posiadaniu organów publicznych lub podmiotów zobowiązanych i dostępne dla jednostek analityki finansowej, jak również możliwości i wyzwań związanych z rozszerzeniem wymiany informacji finansowych lub analiz finansowych między jednostkami analityki finansowej w Unii, tak aby obejmowała ona wymianę dotyczącą poważnych przestępstw innych niż terroryzm lub przestępczość zorganizowana związana z terroryzmem;

36. jest zaniepokojony faktem, że pandemia COVID-19 może mieć wpływ na zdolność rządów i podmiotów sektora prywatnego do wdrażania standardów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu; wzywa Komisję, aby w koordynacji z EUNB przeprowadziła konsultacje z krajowymi organami odpowiedzialnymi za przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w celu oceny konkretnych zagrożeń i trudności związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu wynikających z wybuchu pandemii COVID-19 oraz opracowała na tej podstawie konkretne wytyczne dotyczące lepszej odporności i egzekwowania;

37. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby na szczeblu światowym UE mówiła jednym głosem w sprawie ram prawnych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w szczególności poprzez umożliwienie Komisji reprezentowania UE w FATF, zgodnie z postanowieniami Traktatu i tak jak ma to miejsce w przypadku innych obszarów polityki;

38. wzywa do opracowania przez organy na szczeblu UE, takie jak Europejska Rada Ochrony Danych, jaśniejszych wytycznych w sprawie ochrony danych osobowych i prywatności oraz zgodności z ramami prawnymi dotyczącymi przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, a mianowicie w odniesieniu do obowiązków w zakresie należytej staranności i zatrzymywania danych, biorąc pod uwagę fakt, że krajowe organy ochrony danych stosowały w przeszłości różne podejścia w różnych państwach członkowskich;

39. apeluje o przydział większych zasobów ludzkich i finansowych odpowiedniemu działowi Dyrekcji Generalnej ds. Stabilności Finansowej, Usług Finansowych i Unii Rynków Kapitałowych w ramach Komisji oraz przyjmuje z zadowoleniem fakt, że przeznaczono dodatkowe środki na rzecz EUNB;

40. wzywa państwa członkowskie do pełnego i przejrzystego zbadania wszystkich zgłoszonych przypadków prania pieniędzy i związanych z tym przestępstw, takich jak morderstwa i przemoc wobec sygnalistów i dziennikarzy; ponawia swoje stanowisko w sprawie utworzenia nagrody imienia Daphne Caruany Galizii, przyznawanej przez Parlament; wzywa władze maltańskie, aby wykorzystywały wszelkie dostępne środki w celu zidentyfikowania osób, które podlegały do zabójstwa Daphne Caruany Galizii, oraz kontynuowały dochodzenia w sprawie osób, na których nadal ciążyą poważne zarzuty prania pieniędzy, ponieważ doniesienia dziennikarki zostały potwierdzone przez dokumenty panamskie; ponadto wzywa władze maltańskie do przeprowadzenia dochodzeń w sprawie pośredników finansowych powiązanych z firmą Mossack Fonseca, którzy nadal działają na Malcie, i jest zaniepokojony nieskuteczną samoregulacją zawodów księgowych; wzywa do ekstradycji byłego właściciela i prezesa Pilatus Bank na Maltę, biorąc pod uwagę fakt, że Departament Sprawiedliwości USA oddalił oskarżenia przeciwko niemu wskutek problemów proceduralnych, oraz wzywa władze maltańskie do ścigania bankiera w związku z zarzutami o pranie pieniędzy i inne przestępstwa finansowe;

41. jest głęboko zaniepokojony brakiem skutecznego nadzoru, co ujawniono podczas oceny działalności duńskich i estońskich organów nadzoru w kontekście skandalu w Danske Bank; jest ponadto zaniepokojony niedawnym skandalem Wirecard, a także rolą, jaką odegrał niemiecki Urząd Nadzoru Bankowego („BaFin”), i jego potencjalnymi niedociągnięciami; odnotowuje niepowodzenie samoregulacji zawodów księgowych również w tym przypadku; zauważa, że zaklasyfikowanie

Piątek, 10 lipca 2020 r.

tej spółki z branży technologii finansowych jako spółki technologicznej zamiast jako dostawcy usług płatniczych odegrało zasadniczą rolę w niepowodzeniu regulacji; apeluje do Komisji o pilne rozwiązanie tego problemu dzięki zagwarantowaniu, że spółki płatnicze będą właściwie klasyfikowane; wzywa UE i właściwe organy krajowe, aby rozpoczęły dochodzenie w sprawie brakującej kwoty 1,9 mld EUR, i wzywa Komisję do zbadania sposobów poprawy funkcjonowania sektora rachunkowości, w tym poprzez wspólne kontrole;

o

o o

42. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.
